

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE (AISBL)
SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1er B – 6530 Thuin (Belgique)

13.08.2013 / EN
20.08.2013 / CZ

Překlad: Kateřina Samková

Standard-FCI N° 310

PERUÁNSKÝ NAHÁČ

(Perro sin pelo del Perú)

Tato ilustrace nemusí nutně zobrazovat ideálního jedince plemene.

ZEMĚ PŮVODU: Peru

DATUM PUBLIKACE OFICIÁLNĚ PLATNÉHO STANDARDU: 08.10.2012

POUŽITÍ: společenský pes.

FCI-KLASIFIKACE: Skupina 5 Špicové a primitivní plemena
Sekce 6 Psi tzv. primitivního typu.
Bez pracovní zkoušky

ÚVOD: Tito psi byli drženi jako rarita díky jejich genetické výbavě, protože v jednom vrhu se vyskytují osrstěná i bezsrstá štěňata. Bezsrstá varieta dosáhla historického milníku, když byla oficiálně uznána jako národní plemeno státu Peru. Stalo se tak roku 1985 během zasedání FCI v Amsterdamu díky iniciativě Ermanna Maniera. On byl autorem prvního standardu plemene, a proto bylo možné registrovat nové plemeno pod jménem Peruánský naháč s číslem: standard 310.

Uznání bezsrsté variety neodsunulo osrstěného příbuzného v zapomnění. Osrstěná varieta přezíraná v chovu se nyní dostává do hledáčku studií genomu, které vyzdvihují genetickou hodnotu plemene, a tím přispívá k zachování a vývoji plemene. Uznání osrstěné variety pro výstavy a chov prospívá rozšíření genetické variability, zlepšení síly plemene a přitahuje nové chovatele.

Aby byla varieta registrována, musí být osrstěný jedinec potomkem dvou bezsrstých rodičů náležitě registrovaných v plemenné knize nebo chovné evidenci. Osrstěná varieta může být v chovu použita pouze s bezsrstým jedincem plemene a stejně v následujících generacích. Páření mezi osrstěnými jedinci plemene je zakázáno, stejně jako jejich registrace do jakékoliv plemenné knihy bez řádně registrovaných rodičů.

KRÁTKÝ VÝTAH Z HISTORIE: peruánský naháč byl během času díky své mimořádnosti předmětem zvědavosti Peruánců. V současnosti existují určité důkazy – například zobrazení psů na keramických předmětech různých civilizací z doby před vznikem incké říše (Viru, Mochica, Chancay, Chancay pod vlivem Tiahuanacoide a Chimu). V mnoha případech zahání neosrstěný pes pumu, hada nebo sokola; výjevy se sokolem jsou nejvýraznější v kultuře Chancay. Z těchto vyobrazení lze vyvodit závěr, že bezsrstý pes se objevil v archeologickém období před vznikem incké říše, tedy zhruba v době 300 let před naším letopočtem až 1460 našeho letopočtu.

CELKOVÝ VZHLED: celkově jde o elegantního a štíhlého psa, jehož vzhled vyjadřuje rychlost, sílu a harmonii; nikdy nesmí působit hrubým dojmem. Existují dvě variety: bezsrstá, jejímž hlavním znakem je absence srsti po celém těle a osrstěná varieta, která je po celém těle osrstěná.

Dalším zvláštním znakem bezsrsté variety je téměř vždy neúplný chrup spojený s vrozenou alopecií.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: kohoutková výška je k délce těla v poměru 1 : 1; u fen může být trup poněkud delší než u psů.

CHOVÁNÍ / POVAHA: ušlechtilý a velmi oddaný své rodině, přitom živý a bystrý; vůči cizím se jeví jako nedůvěřivý a ostražitý, je dobrým hlídacím psem.

HLAVA: lupoidního tvaru.

MOZKOVNA:

Lebka: mozkovna středních proporcí; rovnoběžník (horní linie obrysu tlamy a mozkovny jsou rovnoběžné), lehce rozbíhavé linie jsou přípustné. Při pohledu shora je lebka široká, směrem k nosu se zužuje. Nadočnicové oblouky jsou středně vyvinuty. Týlní hrbol je málo vyjádřen.

Stop: čelní sklon málo vyjádřený (zhruba 140°).

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: dobrá pigmentace, barva nosní houby musí ladit k různým barvám kůže u bezsrsté variety a různým barvám srsti u osrstěné variety.

Tlama: horní linie je při pohledu z profilu rovná.

Pysky: Musí být co nejnapjatější a musí přiléhat k dásním.

Čelisti / zuby: řezáky vykazují nůžkový skus. Absence jednoho nebo více zubů u bezsrsté variety je přípustná. Osrstěná varieta musí mít kompletní chrup s normálně vyvinutými zuby v normální pozici. Čelist není výrazně vyvinutá.

Líce: normálně vyvinuty

Oči: bystrý a inteligentní výraz, oči musí být střední velikosti, lehce mandlového tvaru, nesmí ležet příliš hluboko v očních jamkách, ani nesmí vystupovat. Musí být uloženy normálně a stejnoměrně, tzn. nesmí být uloženy příliš blízko u sebe, ani příliš daleko od sebe.

Barva se může lišit počínaje černou přes všechny odstíny hnědé až po žlutou, barva musí ladit s barvou kůže u bezsrsté variety a s barvou srsti u osrstěné variety. Obě oči vždy musí být stejné barvy. Barva očních víček dosahuje od černé po růžovou u psů se světlou obličejovou částí hlavy. Světlé barvy a růžová jsou přípustné, ale nejsou žádoucí.

Uši: je-li vzbuzena pozornost psa, musí být uši vzpřímené, v klidu jsou naproti tomu složeny dozadu. Uši jsou středně dlouhé, v nasazení jsou uši široké a ke konci se postupně zužují a vybíhají téměř do špičky. Nasazení ucha začíná v horní oblasti lebeční a poté vede stranou a končí šikmo; jsou-li uši postaveny, tvoří osy uší proměnlivý úhel o velikosti od 50° do zhruba 90°.

KRK:

Horní linie: klenutá (konvexní).

Délka: zhruba stejné délky jako hlava.

Tvar: téměř kuželovitý (komolý kužel); pružný, dobře osvalený.

Kůže: tenká, hladká a pružná; dobře přiléhající k podkoží; žádný lalok.

TRUP: středních proporcí.

Horní linie: rovná, ačkoliv někteří psi vykazují konvexní klenutí v partii hřbetu / beder, které se na úrovni zádi ztrácí.

Kohoutek: málo zdůrazněný.

Hřbet: rovný; dobře vyvinuté hřbetní svalstvo často vystupuje konvexně oboustranně až k oblasti beder.

Bedra: silná a dobře osvalená; jejich délka dosahuje zhruba 1/5 kohoutkové výšky.

Zád: horní linie je lehce konvexní, její sklon vůči horizontále je zhruba 40. Pevná a svalnatá stavba zádi zaručuje dobrý posuv z pánevní končetiny.

Hrud: při pohledu zepředu musí hrudník vykazovat dobrou, ale ne přehnanou šířku; dosahuje téměř k lokti; žebra musí být lehce klenutá, nikdy ne plochá; obvod hrudníku měřený za lokty musí být zhruba o 18 % větší než kohoutková výška.

Dolní linie a břicho: dolní linie opisuje elegantní a dobře zdůrazněnou křivku, která vychází z dolní části hrudníku a probíhá elegantně podél dobře (ale nikoliv přehnaně) vtaženého břicha.

OCAS: ocas je nízko nasazen, u kořene je silný a zužuje se ke špičce, při vzrušení smí pes nést ocas zvednutý, volně zahnutý nad linií hřbetu, ale nikdy ne zahnutý tolik, aby byl ocas zatočen. V klidu ocas spadá dolů a na konci vykazuje lehce nahoru zahnutý háček. Ocas bývá někdy vtažený pod břicho, délkou dosahuje téměř k hleznu, musí být kompletní, nekupírovaný.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY: dobře postavené pod trupem, při pohledu zepředu jsou hrudní končetiny svislé a lokty nejsou vytočeny. Úhel mezi ramenem / nadloktem se pohybuje zhruba mezi 100° a 120°. Při pohledu ze strany je úhel mezi 15° až 20°.

Přední tlapy: jsou středně dlouhé a podobají se zaječí tlapce, polštářky tlap jsou silné a odolávají horku. Kůže mezi prsty je dobře vyvinutá. U černých psů se dává přednost černým drápům, u světleji zbarvených psů světlým drápům.

PÁNEVNÍ KONČETINY: svaly jsou oblé a pružné, křivka hýždí výrazně vystupuje. Úhel mezi kyčelní kostí / stehenní kostí se pohybuje zhruba mezi 120° a 130° a úhel mezi stehenní kostí a holení musí být 140°. Při pohledu zezadu musí být pánevní končetiny postaveny svisle.

Zadní tlapy: jako tlapy hrudních končetin.

POHYB/CHODY: vzhledem k výše popsanému zaúhlení končetin se tito psi pohybují spíše krátkým, ale rychlým krokem, přitom však současně pružným a měkkým krokem. Končetiny se při pohledu zepředu či zezadu musí pohybovat v jedné přímce.

KŮŽE: Kůže na celém povrchu těla má být hladká a pružná. U bezsrsté variety se na hlavě, kolem očí a na lících mohou tvořit oblé, téměř soustředné linie. Bylo zjištěno, že vnitřní i vnější teplota těchto psů odpovídá přesně teplotě jiných plemen (osrstěných či bezsrstých). Chybějící osrstění způsobuje okamžité a přímé vydávání tepla, přičemž u osrstěných psů se teplo odvádí prostřednictvím srsti přirozeným oběhem vzduchu.

BARVA: barva kůže bezsrsté variety může být od černé u černých psů, přes břidlicově černou, sloní čern, modročernou, všechny odstíny šedé, všechny odstíny genetické modré, tmavě hnědá až po světle plavou. Všechny tyto barvy mohou být jednobarevné nebo se mohou vyskytovat s bílé či růžově zbarveným skvrnami kdekoliv na těle. Bílé nebo růžové skvrny nesmí pokrývat více než 1/3 těla. Jednobarevné zbarvení je preferováno.

OSRSTĚNÍ:

Bezsrstá varieta: bez srsti, pouze zbytky srsti na hlavě a na koncích končetin a na ocase je povoleno. Někdy pár řídkých chlupů na hřbetu. Tyto chlupy pak mohou být jakékoliv barvy nebo kombinace barev.

Osrstěná varieta: hladká, krátká a přiléhavá srst. Osrstění může být jakékoliv barvy nebo kombinace barev.

VELIKOST A HMOTNOST:

Kohoutková výška: u psů a fen existují tři velikosti:

Malý: od 25 do 40 cm

Střední: od 41 do 50 cm

Velký: od 51 do 65 cm

Hmotnost: hmotnost psů a fen je v odpovídajícím poměru s velikostí:

Malý: od 4 do 8 kg

Střední: od 8 do 12 kg

Velký: od 12 do 30 kg

VADY: jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů se musí považovat za vadu, jejíž hodnocení musí být v přesném poměru s odchylkou a jejímu vlivu na zdraví a blaho psa.

- Polovzpřímené uši, jedno či obě
- Klešťový skus
- Absence PM1 u osrstěné variety
- Bílé či růžové skvrny pokrývající více než 1/3 těla u bezsrsté variety
- Přítomnost paspárků

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivní nebo příliš bázlivý pes
- Pes jasně vykazující fyzické či povahové abnormality by měl být diskvalifikován
- Předkus nebo podkus
- Odchylky čelisti (tzn. zkrivená čelist)
- Absence více než jednoho zubu u osrstěné variety
- Visící nebo kupírované uši
- Jazyk za normálních okolností visící z tlamy (paralyzovaný)
- Oči různých barev (heterochromatické)
- Vrozená ztráta ocasu, krátký nebo kupírovaný ocas
- U bezsrsté variety: přítomnost srsti na místech těla, která standard nedovoluje

- Zcela či částečně nepigmentovaná nosní houba
- Kohoutková výška nad 65 cm a méně než 25 cm
- Albinismus.

Pozn.:

- Psi musí mít dvě očividně vyvinutá varlata, nacházející se zcela v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví psi se stavbou typickou pro plemeno by měli být používáni pro chov.

ANATOMICAL FEATURES

